

Herstelbemiddeling in verkeerszaken

december '14

Iedereen die betrokken is bij een gerechtelijk dossier kan de tussenkomst van een bemiddelaar vragen. Dat wil zeggen, ook betrokkenen bij een ernstig verkeersongeval. De bemiddelingsdiensten zijn door de wet¹ aangeduid als de instanties die deze rol moeten opnemen en gaan in op aanvragen die zij in dit verband krijgen.

De bemiddelaar treedt op als een neutrale tussenpersoon. Hij biedt de veroorzaker van het ongeval en het slachtoffer, diens naasten of nabestaanden de mogelijkheid om met elkaar te communiceren over het ongeval. De bemiddeling en dus ook de communicatie kunnen rechtstreeks of onrechtstreeks gebeuren. Veroorzaker en slachtoffer kunnen kiezen voor een rechtstreekse ontmoeting. Maar vaak is één van de partijen daar niet aan toe en verloopt het contact onrechtstreeks: de bemiddelaar brengt dan de boodschappen en vragen van de ene naar de andere partij over. Als het toch tot een rechtstreeks contact komt, wordt zulke ontmoeting grondig voorbereid door de bemiddelaar.

De bemiddeling is vrijwillig: beide partijen moeten ermee instemmen en allebei kunnen zij op elk moment beslissen om de bemiddeling stop te zetten. De gesprekken zijn vertrouwelijk. De partijen kunnen wel samen beslissen om wat zij besproken hebben en overeengekomen zijn aan de rechtbank te laten weten. Dit gebeurt dan via een schriftelijke overeenkomst die aan het gerechtelijke dossier wordt toegevoegd. Maar zo'n overeenkomst is geen doel op zich en is zeker ook niet in alle bemiddelingsprocessen het resultaat. Het hoofddoel van bemiddeling is en blijft om de communicatie tussen de partijen tot stand te brengen. Want vaak zitten die partijen met vragen waar alleen de tegenpartij het antwoord op heeft.

Hieronder geven we je een lijst met enkele voorbeelden van vragen die tijdens bemiddelingen rond verkeersongevallen naar boven kwamen:

¹ Wet van 22 januari 2005 tot invoering van bepalingen inzake de bemiddeling in de Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering en in het Wetboek van Strafvordering, B.S. 27 juli 2005, p.- 33323-33325

- Vraag van de moeder van een overleden slachtoffer die wil dat de veroorzaker een foto bekijkt van haar en haar gezin met als reden: “als hij ons ooit tegenkomt, moet hij weten wie we zijn. Hij kan en mag ons dan niet zomaar passeren alsof er niets is gebeurd.”
- Vraag van een veroorzaker om een brief te overhandigen aan de nabestaanden van een overleden slachtoffer, met daarin zijn spijt en deelneming, maar ook de voor hem belangrijke boodschap dat hij beseft dat de kinderen van het overleden slachtoffer nu verder moeten zonder vader en dat dit hem zijn hele leven niet meer zal loslaten.
- Vraag van de nabestaanden van een overleden slachtoffer die aan de veroorzaker willen laten weten dat zij haar niets verwijten omdat zij dit ongeval ook wel haar hele leven zal meedragen.
- Vraag van een moeder van een overleden slachtoffer naar exacte informatie over het ongeval: wie reed waar, waar kwamen ze met elkaar in botsing, hoe stonden de voertuigen nadien?
- Vraag van de vader van een slachtoffer in diepe coma aan de veroorzaker: “wat heeft hij nog gezegd op het moment net na de botsing en voor de hulpdiensten arriveerden?”
- Vraag van een veroorzaker naar contact met het slachtoffer om te laten weten dat zij vindt dat ze absoluut in de fout is en dat het slachtoffer niets te verwijten valt.
- Vraag van een slachtoffer om aan de veroorzaker alle gevolgen (lichamelijk, psychisch, werk, gezin, ...) van het verkeersongeval op te sommen, zodat de veroorzaker de draagwijdte beseft.
- Vraag van de moeder van een overleden slachtoffer om de foto van haar overleden dochter aan de veroorzaker te overhandigen opdat haar dochter niet enkel ‘een naam’ zou blijven.
- Vraag van een veroorzaker aan een zwaargewond slachtoffer en zijn familie naar de medische en emotionele toestand van het slachtoffer. Met daarbij de vraag om in de toekomst op de hoogte gehouden te worden.
- Vraag van nabestaanden van een slachtoffer om met de veroorzaker te praten over het ongeval, niet om te verwijten maar gewoon om er samen over te praten en misschien informatie uit te wisselen.
- Vraag van een veroorzaker om aan de nabestaanden van het overleden slachtoffer te laten weten dat hij bereid is om met hen te praten als zij dit nodig achten.
- Vraag van een nabestaande van een slachtoffer om met een getuige te praten over wat hij allemaal gezien heeft.

- Vraag van een veroorzaker die graag aan de nabestaanden wil vertellen wat de laatste woorden van hun dochter waren.
- Vraag van een veroorzaker die na de begrafenis niet wist wat te doen of zeggen tegen de familie en hen dit nu wil uitleggen.
- Vraag van een veroorzaker om bloemen op het graf te mogen leggen van het overleden slachtoffer.
- Vraag van een slachtoffer of het misschien de veroorzaker is die steeds het kruisje voor het overleden slachtoffer langs de weg omvergooit.
- Vraag van een slachtoffer aan een veroorzaker: “waarom betwist je de feiten? Hierdoor betaalt verzekering niet uit.”
- Vraag van een slachtoffer aan een veroorzaker: “Kan je vragen of hij zijn verzekering vraagt nog eens een voorschot uit te keren?”
- Vraag van een zwaargewond slachtoffer naar ontmoeting met veroorzaker “zodat hij ook in levende lijve kan zien wat hij veroorzaakt heeft”.
- Vraag van een veroorzaker aan de nabestaanden van het slachtoffer of ze willen stoppen met hem overal slecht te maken en roddels te verspreiden.

Wil je nog meer weten over bemiddeling in verkeerszaken? Hieronder geven we je enkele interessante links en persartikels over dit onderwerp.

Doodrijder en nabestaande hebben nood aan contact.

[Het Nieuwsblad, 2008](#)